

Başkaldır! Ücretli Köleliğe Son Ver!

İşbaşı

Adem Tok / 3 Mayıs 1980
Unutmayacağız

Aylık İşçi Gazetesi

Söz ve Eylem Dergisi Ekidir.

Mayıs 2024

İhanete Uzanan Yol: Kuyrukçuluk

İhanete Uzanan Yol

Son bir yılda yaşananlar Türkiye’de sendikal ve sosyalist hareketlerin ana gövdesinin burjuva muhalefetin bir parçasına dönüştüğünü gösterdi. Türkiye’deki sosyalist parti ve örgütlerin büyük çoğunluğu o ölçüde burjuvazinin bir kanadının kuyrukçusu oldu ki, deyim yerindeyse onunla ağlayıp onunla gülüyor. Burjuva muhalefet 2023 başkanlık seçimini kaybedince onlarla birlikte moralleri bozuldu, umutları kırıldı, 2024 yerel seçimini kazanan CHP ile birlikte umutlandılar. Bu umutla 1 Mayıs’ı Taksim’de kutlayabilecekleri hayalini büyüttüler.

DİSK ve onunla hareket eden 4 örgüt, 2013’den bu yana sosyalist hareketi kendi arkasından sürükledi. Her seferinde Taksim’i gündeme getirdi, her seferinde zoru görünce sosyalistleri yarı yolda terk ettiler. Beşli, 2024’te bu tavrını, sosyalist örgütlere “başımızın çaresine bakın” tutumuyla açıkça ortaya koydu. Ancak burjuva kuyrukçuluğu o şekilde içselleştirilmişti ki, sosyalist parti ve örgütlerin büyük bir kısmı Beşli’nin bu tutumuna rağmen onları terketmeyi göze alama-

dı. Kimi “işçi sınıfıyla birlikte yürüme”, kimi kitlesel olma, kimi, CHP’nin seçimi kazanmasının burjuva siyasette getireceği varsayılan yumuşama kuyrukçu bakış açısı, kimiye, sınıf mücadelesini “direnişe” indirgeyen sol radikal bakış açısıyla Beşli’nin bu politikasına ortak oldu.

Sosyalist hareketin ana gövdesi Taksim’de 1 Mayıs’a izin verileceğine ya da burjuvazinin geçmiş yıllardaki gibi sert önlemlere baş vuramayacağına kendilerini öyle kaptırmışlardı ki, kimi devrimci grupların Beşli’den ayrı devrimci bir 1 Mayıs kutlanması önerisini görmezlikten geldiler. Halbuki, bu öneri bundan sonrası için Beşli’nin ve burjuva muhalefetin etkisinden kurtarılması ve 1 Mayıs’ın devrimci içeriğine uygun olarak kutlanması olanağını barındırıyordu. Kuyrukçu politikaya öylesine bağlanmışlardı ki, bunu göremediler bile.

Komünist İşçi Hareketi, gerçekten devrimci bir partiyi kurmak için kendini sosyalizm adı altında burjuvazinin kuyruğuna takılan bu hareketlerden ayırmak zorundadır. Bu bir yol ayrımıdır. Gereken ikircimsiz yapılmalıdır.

1 Mayıs 2024

Umut İleri

Olan oldu, işçi ve emekçilerin “Uluslararası Birlik Dayanışma Günü”nde İstanbul’da, iktidar gerçek yüzünü gösterdi ve elindeki kolluk güçleri ile bugünün anlamına uygun kutlanmasına izin vermedi!

İstanbul, kuşatma altında bir şehir görünümündeydi.

İktidarın bu gösterdiği tavır, aslında bizi şaşırtmadı!

Çünkü korkuyorlar!

Ya bir gün AYAKLAR BAŞ OLURSA!

Ya bir gün “Zincirlerinden Başka Kaybedecek Şeyleri Olmayanlar, Zincirlerini Kırma Kırma” gelirlerse. Onlar da biliyorlar artık sona yaklaştıklarını. Onlar da biliyorlar bu sömürü düzenlerinin yıkılacağını.

Çünkü yarınları yok onların! yarınlarda olamayacaklar onlar! O nedenle korkuyorlar ve de korkacaklar!

Peki, işçiden, emekçiden yana olduğunu ifade eden CHP, ya “İşçi Sınıfı”nın adı “DEVİRİMCİ” olan Sendikası DİSK ne yaptı?

İşçi ve Emekçileri Saraçhaneye toplanmaya çağırdı.

Onlarla beraber Taksim’e yürüyeceğini ifade etti!

Binlerce insanı Saraçhane’de topladı!

Önce CHP Genel Başkanı Özgür Özel ve İBB Başkanı Ekrem İmamoğlu, işçilere verdikleri sözlerin hilafına Saraçhane’yi terk ettiler.

Aslında bugün yaşananlar, yüzlerdeki o taktıkları sahte maskeleri, bir bir söküp attı.

Bir kez daha CHP de bu düzenin, bu düzenin efendilerinin partisi olduğunu bizlere gösterdi!

Bir avuç sendika bürokratinin yönetimindeki DİSK’te, kimin yanında olduğunu, nasıl bir İHANET içerisinde olduğunu, işçi ve emekçileri, Saraçhane’de bir başına bırakarak gösterdi.

Hadi CHP misyonuna uygun hareket etti. Ya DİSK, adı Devrimci olan İşçilerin Sendikal Örgütü?

Perşembe’nin gelişi, çarşambadan belli olur diye bir halk deyimi vardır.

DİSK’in ve onun Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu’nun, geçmiş karneleri çok kötü!

Adı Devrimci olan Sendikanın Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu bakın, belirlenen Asgari Ücret konusunda Twitter’da ne demiş;

“Milyonlar yoksullukla mücadele ederken bu ülkeye, bu halka, işçi sınıfına yılın başında açlık sınırının altında kalacak bir asgari ücreti reva görenler bilsin ki, bu iş burada bitmez! (Arzu Çerkezoğlu)

“Bu İş Burada Bitmez” denmiş ama bu söylem sözde kalmış,

Ortada bu söylemin gereği, pratikte ortaya konan bir şey olmamış.

Aynı şekilde 1 Mayıs sonrası, “Herkes dün ortaya konan iradeyi gördü, bundan sonra dikkatli olsunlar” diye

rek tehditler savururken!

“Nasıl bir iradeyi pratiğe geçirdiniz, arkanızı dönüp Saraçhane’den KAÇMAK dışında” diye bir kez daha sordum. Ortaya koyduğunuz İRADE, alandan KAÇMAK MI oldu?

Çünkü DİSK ve onun başındaki Arzu Hanım, unutmuş fabrikalarda, üretimi durduracak ŞALTER’in yerini!

Unutmuş, İşçi Sınıfının Üretimden Gelen Gücünü!

Haftalardır, 1 Mayıs’ta Taksim’de olacağız diye bağırıyorsun.

Hükümetin Taksim yasağına karşın, Taksim’e çıkma ısrarını sürdürüyorsun!

Gören duyan da, yasağa karşın Taksim’e çıkma konusunda bu kadar ısrarlı birinin ardında bunu söyletecek bir gücü var sanır.

Oysa senin arkandaki güç, senden çok daha önce geri vites takarak Taksim’e çıkmaktan vazgeçen CHP, onun Genel Başkanı Özgür Özel ve İBB Başkanı, Ekrem İmamoğlu.

Güvendiğin dağlara, ne yazık ki karlar yağdı!

Taksim tabii önemli, Taksim’in öneminin bizler için ayrı bir yeri var.

Taksim’e çıkmak için varsa gücün, takarsın ardına on binlerce İşçi ve Emekçiyi, her türlü yasağa karşın Taksim’i, zapt edersin.

Öyle sıkıyı görünce, ardına bile bakmadan kaçmazsın!

Bugün 1 Mayıs’ın İstanbul’da kutlanmamasının sorumlularından biri de sensin!

Oysa senin bu ısrarın olmasa, işçiler ve emekçilerin açlık ve sefaletle mahkum edildiği, bıçağın kemiğe dayandığı bu ortamda sen, alanlarda, işçilerin ve emekçilerin içlerinde yaşadıkları bu durumu haykırmalarına, dile getirecekleri taleplerine engel oldun!

Birilerinin artık çıkıp, DİSK’ten tüm bunların hesabını sorması gerekir!

Bir zamanlar sürekli tekrarladığımız bir sloganımız vardı: “İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE”

Bugün her zamankinden daha yüksek sesle bağırmamızın zamanı geldi!

Tabii ki Bağırarak Yetmez!

Hep söylediğimiz, bunun yolu da İş Yerlerinde, Fabrikalarda, Konseyler, Komiteler aracılığıyla örgütlenerek, Sendikaları tabandan zorlayarak, Sınıf Sendikacılığı yapmaya zorlamak olmalıdır.

Dün Saraçhane’de yaşananlar, artık bazı konuların sorulanması gerektiğini bizlere gösterdi!

Özellikle 1 Mayıs Tertip Komitesi ve bu komitenin başı DİSK’in ve onun başındaki Arzu Çerkezoğlu’nun öncülüğünde yeni 1 Mayısların yapılıp, yapılmayacağı tartışılmalı!

Yolumuz İşçi Sınıfının Devrim Yoludur

Celal Özkan

Derneğimizi ilk kurduğumuz günden beri, yanımızda duran ve hatta “iyi yaptınız” diyerek manevi destek verenlere sonsuz teşekkürler ederek; çoğunun iyi niyetli olduğundan hiç şüphe duymadığım eleştiri ve sorulara yanıt verme zamanı geldi, sanırım.

Ne gerek vardı ayrılığa? Zaten yeteri kadar bölünüp parçalanmadık mı? Bu 1 Mayıs bir başlangıç olsa da, hep beraber bir flama ardına dizilsek iyi olmaz mı?

Bunları söyleyen arkadaşların iyi niyetinden kuşku duyamam ama kendileri inansalar ne ala! 12 Eylül'den sonra kafalarımızın başka yere, ayaklarımızın daha başka yere gittiği birliktelikler kuruldu da ne oldu? Hiçbir bilimsel tartışma yapmadan kurduğumuz birlikler bizi un ufak etmedi mi? Kaldı ki bizim öyle bir oluşum peşinde koştuğumuz falan yok. Bizimkisi örgütlü olan insanları örgütlemek değil. O tür uğraşılara gerek yok zaten. Bizler herkesin her ortamda söylediği ama yapmadığı şeyleri yapmaya çalışıyoruz. Bizler var olan çevrelerin dışında kalmışlar veya hiç bu çevreleri bilmeyenlerle bir araya gelmeye çalışıyoruz. Farklı olduğumuz bu 1 Mayıs'ta fark edilecek; bizi izleyin...

Madem böyle bir düşüncemiz vardı, demokratik kitle örgütleri ve partilerle görüşüp birlikte böyle bir oluşumu tartışıp oluşturmak gerekmez miydi?

Öyle yaptığımız tüm oluşumların sonuçlarından en çok yakınlar bunu söylüyor! Öyle yapınca oluşumun içinde olması gereken asılları unutuyor, vekalet etmeye başlıyor. Yürütme kurullarımızı ise bir sende, bir benden pazarlığı ile oluşturup, kendimizle çekişmeye başlıyor. Oysa, bizim şu andaki oluşumumuzun yürütmesinin yarından fazlası bizim çevremizde olmayanlardan. Bizlerin olmasının asıl nedeni birbirimizle etkileşmekten başka bir şey değil. Zamanla onların işi ele alması için nasıl çaba sarf ettiğimizi herkes görecek. Onlar, şimdi işçi, umarım ileride birer işçi önderi olurlar.

“Derneğin ismini kim buldu? Devrimci İşçi Derneği, Sosyalist İşçi Derneği veya Komünist İşçi Derneği olsa daha iyi olmaz mıydı? Olmadı Demokratik İşçi Derneği olsaydı bari” diyen dostlarımız var.

Dostlar, bizim derneğimiz, kurucuları da dahil, henüz o mertebeye ulaşamamış insanlardan oluşuyor! Öyle işçilerin olması için daha çok çaba sarf edeceğiz. O mertebeye ulaşmış insanlar çoğunlukta olsa, bu oluşumlara gerek olmaz zaten. Bizler, işçilerin bir araya gelmesiyle, el yordamıyla bile olsa, kendi sel yataklarını bulacaklarına inanıyoruz. Kaldı ki, el yordamı olmayacak. Onlar birlikte mücadele içinde, sınıf bilincine ulaşacaklar bu süre zarfında; bizlerden öğrenmeleri gerekenleri öğrenirlerken, biz onlardan çok şey öğreneceğiz.

Bizim derneğimize gelen işçilerin, politik ve inançsal yönelimlerine bakmayacağız. Çünkü işçiler kendi politikalarını zaman içinde, bir arada oldukları sürece daha çabuk fark ederler.

“Proleter İşçi Derneği olsa daha iyi olurdu” diyen var! Ya bizimle dalga geçiyorlar, ya da proleterle işçinin aynı anlamda geldiğini bilmiyorlar.

“İşçi Sınıfı, bir bölgeye hatta ülkeye sıkıştırılacak bir kavram değil, neden KARADENİZ koydunuz?”

Bunu diyenler de, işçilerin henüz sınıf olmadığı konusunda en çok yakınlar. Biz buradan bir oluşuma giriştik. Umarım örnek teşkil edip diğer yörelere de ulaşır. Umarım ülke geneline, hatta dünyaya örnek olur, birlikte mutlanırsınız.

“Amblemi nereden buldunuz?”

Amblemi oluşturan arkadaşlarımız, “Karadeniz’in hırçın dalgaları arasından isyan ederek sıkılan bir işçi yumruğu” olarak düşünüp oluşturdu; daha ne olsun?

Kdz, geçmişe öykünen bir kısaltma, neden ona gerek duydunuz?

Biz bu öykünme meselesini soru geldikten sonra fark ettik. Çünkü bu kısaltmayı önerenlerin, bu yörenin insanı olmayan ve o günleri bilmeyenlerin çoğunlukta olduğunu bilmek gerekir. Kaldı ki, öykünse bile onur duyarız. O gelecekte gelmeyenlerimiz bile onur duyar. Çünkü bizler, yani o günlere dair öyküleri olanlar, geçmişteki tüm geleneklerimizi sırtımızda bir onur nişanesi olarak taşıyor, hatalarımızdan çıkardığımız dersleri ise, deneyim torbamızın en önemli yerine koyup yola devam etmek istiyoruz.

Bizleri politik olmamakla eleştirenler olabilir. Tam tersi politik bir oluşumuz biz. Ulvi değerleri başlık yaparak politik olunmadığını öğrendik; aynı zamanda politik değerlerin hepsine saygı duyulması gerektiğini de! Başlığını komünist atıp ulusal bayramlarda bayramlaşmayı öğretenler oldu bize, yıllar yılı! Şiarımıza sosyalist deyip farklı şeylere tevessül edildiğini gördük hep beraber.

Öyle üst perdeden çalmayacağız biz. Şu sıralarda ünlenen bir söz gibi “işimiz gücümüz” işçi olacak bizim. “İşimiz gücümüz, işçileri İşçi Sınıfı mertebesine ulaştırmak” olacak. Başarmak için her şeyi yapacağız. Kendine sosyalist veya devrimci diyen herkesin politikadan anladığı da bu değil mi? Biz işçilerle birlikte İşçi Sınıfı politikalarını öğrenip yaygınlaştıracacağız. Bunlar politika sayılmıyorsa, ne denilebilir ki? Böyle bir oluşuma apolitik deniliyorsa varsın denilsin...

ABD'de Gazze protestoları:

Öğrenciler, üniversitelerin İsrail'in Gazze'deki saldırılarını destekleyen tüm şirketlerle ilişkilerini sonlandırmasını istiyor

Columbia Üniversitesi'nde geçtiğimiz hafta 100'den fazla göstericinin gözaltına alınmasının ardından, İsrail-Hamas savaşıyla ilgili öğrenci protestoları ülke genelindeki diğer üniversitelere yayıldı.....

Son günlerde kampüslerinde büyük protestolara sahne olan üniversitelerden bazıları:

Columbia Üniversitesi

Filistin yanlısı öğrenci protestocular geçen hafta üniversitede bir çadır kampı kurdular. Polis ilk olarak 100'den fazla protestocuyu tutukladığı 18 Nisan'da kampı dağıtmaya çalıştı. Ancak bu hareket geri tepti ve diğer üniversitelerdeki protestoları tetikledi. Columbia'daki protestocular da yeniden toplanarak çadır kampını yeniden kurdu.

Güney Kaliforniya Üniversitesi

Güney Kaliforniya Üniversitesi, kampüsteki protestolar nedeniyle ana mezuniyet törenini iptal etti. Üniversite, güvenlik kaygılarını gerekçe göstererek okul birincisi olan Filistin yanlısı öğrencinin mezuniyet konuşmasını daha önce iptal etmişti. Los Angeles Polisi, çarşamba gecesi üniversitedeki bir protesto sırasında izinsiz giriş iddiasıyla 90'dan fazla kişinin gözaltına alındığını söyledi.

Austin Teksas Üniversitesi

Austin'deki Teksas Üniversitesi kampüsünde, polis ve eyalet askerleri çevik kuvvet teçhizatıyla müdahalesi sonrası onlarca kişiyi gözaltına aldı ve yüzlerce öğrenciyi okulun ana bahçesinin dışına çıkmaya zorladı.

George Washington Üniversitesi

George Washington Üniversitesi'ndeki yaklaşık 50 öğrenci Üniversite Bahçesi'nde bir çadır kampı kurdu. Washington DC merkezli okuldaki protesto, göstericilerin Filistin bayraklarını sallaması, davul çalması ve slogan atmasıyla sabaha kadar istikrarlı bir şekilde büyüdü. Günün ilerleyen saatlerinde Georgetown Üniversitesi öğrencileri ve profesörlerinden oluşan bir grup ayrı bir protesto yürüyüşünü düzenleyerek George Washington kampüsüne doğru yürüdü ve oradaki protestoculara katıldı.....

Harvard Üniversitesi

Protestoların önünü kesmeye çalışan Harvard Üniversitesi, ünlü Harvard Bahçesi'nin kapılarının çoğunu kilitledi ve sadece okul kimliğine sahip olanların girişine izin verdi.

Okul ayrıca kampüste izinsiz çadır veya masa kurulmasına karşı uyarıcı tabelalar astı. Bu çabalar, üniversitenin Harvard Lisans Filistin Dayanışma Komitesi'ni askıya almasına karşı düzenlenen miting ardından protestocuların 14 çadırlı bir kamp kurmasını engellemedi.

Kaliforniya Eyalet Politeknik Üniversitesi, Humboldt

Kuzey Kaliforniya'daki üniversitede protestocular pazartesi günü akademik ve idari binaya girişleri engellemek için mobilyalar, çadırlar, zincirler kullandı. Çevik

kuvvet polisinin binanın girişinde müdahale etmeden önce protestocular "Sizden korkmuyoruz" sloganı attı. ...

Emerson Koleji

Boston Polisi perşembe günü yaptığı açıklamada, Emerson Koleji'ndeki bir kampta 108 kişinin tutuklandığını söyledi. Polis, dört memurun hafif yaralar aldığını söyledi.

...Yaklaşık 80 öğrenci ve diğer destekçiler Boston şehir merkezindeki kampüsün kalabalık bir avlusunu işgal etti.

New York Üniversitesi

New York Üniversitesi'nde öğrenciler tarafından kurulan kampta bu hafta başında yüzlerce protestocu yer aldı. Polis 133 protestocunun gözaltına alındığını söyledi.

Emory Üniversitesi

Atlanta polisi ve Georgia eyaleti polisleri Emory Üniversitesi'nin avlusunda bir kampı dağıttı.

Protestocular Filistinlileri destekleyen ve Atlanta'da inşa edilen bir kamu güvenliği eğitim merkezine karşı çıkan sloganlar attılar.

20'si üniversite topluluğundan olmak üzere 28 kişinin gözaltına alındığı bildirildi..

Kuzeybatı Üniversitesi

Aralarında "Barış İçin Yahudi Sesi" ve "Filistin'deki Adalet için Eğitimciler" in de bulunduğu gruplar, Evans-ton kampüsündeki kampın "Filistin halkına desteğini göstermek isteyenler için güvenli bir alan" olduğunu söyledi. Öğrenciler üniversitenin İsrail ile ilişkili şirketlerdeki yatırımlarını sonlandırmasını istiyor.

Yale Üniversitesi

Yale Üniversitesi'nde protestolar, Beinecke Plaza'da birkaç gün kamp yapan 44'ü öğrenci olmak üzere 48 kişinin izinsiz girişle suçlanması ve gözaltına alınması sonrası gözle görülür şekilde azaldı.

Moda Teknolojisi Enstitüsü

Onlarca protestocu New York Eyalet Üniversitesi sisteminin bir parçası olan Moda Teknolojisi Enstitüsü'nde çadır kurdu ve bir binayı işgal etti. Binanın dışındaki diğer protestocular ise pankartlar ve Filistin bayrakları taşıdı.

New York Şehir Koleji

Harlem'deki New York Şehir Koleji'nde öğrenciler bir kamp kurdu. Perşembe akşamı, New York polisi ve kampüs güvenlik görevlileri protestocularla karşı karşıya geldi. Ancak el ele tutuşan ve polisin yollarını kesen protestocuların kalabalıklaşması nedeniyle memurlar alkışlar arasında kamptan geri çekildi.AP.

Indiana Üniversitesi Bloomington

Indiana Üniversitesi Bloomington'da kol kola giren protestoculara kalkan ve coplarla saldıran polis, 33 kişiyi gözaltına aldı. Polis, gözaltıları kampüste kamp kurulmasının ardından gerçekleştirdi.

Michigan Eyalet Üniversitesi Doğu Lansing Kampüsü

Michigan Eyalet Üniversitesi'nin East Lansing kampüsünde ... yaklaşık 30 çadır kuruldu ve yaklaşık 100 öğrenci kampüs merkezinin yakınında toplandı.

Connecticut Üniversitesi

Polis Perşembe günü Connecticut Üniversitesi'nde öğrencilerin kamp kurmasının ardından bir protestocuyu gözaltına aldı ve çadırları dağıttı.

Samsun'da 1 Mayıs

Bu yılki 1 Mayıs, katılım açısından önceki yıllara rağmen daha iyiydi. Memur-Sen hariç, diğer sendika ve meslek örgütleri yine Shell Kavşağı'ndan başlayıp Cumhuriyet Meydanı'nda son bulan eylemi birlikte yapma kararı alınmıştı. Sırasıyla işçi sendikaları başta olmak üzere, parti ve dernekler kortejler oluşturarak meydana yürüdüler.

Bir özel hastane bahane edilerek yürüyüş kolunun kısaltılması, yıllardır zorlukları beraberinde getiriyor. Çok kısa bir yol boyunca dizilmek zorunda kalan eylemciler, sıkışıklık yüzünden birbirlerine karşı olarak yürümek zorunda kalıyorlar.

Her yıl olduğu gibi yine, işçi sendikalarının kitlesi alana varır varmaz flamarını toplayarak alanı terk ettiler. Sendika liderleri ve tertip komitesinin konuşmalarını dinlemek ise yine sosyalistlere kaldı! Kendi kitlesini alanda tutamayanlar neden bu kadar uzun uzun konuşup büyük büyük laflar eder? Anlamak mümkün değil!

Geçen yıllardan farklı olarak kuruluşunu yeni tamamlamış olan KARADENİZ İŞÇİ DERNEĞİ alanlara çıktı bu 1 Mayıs'ta. "Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın İşçilerin Birliği" sloganlarıyla alandıydı.

Özellikle işçiler; "Taşeron Gidecek, Kadro Gelecek" diyor-du. Alana girerken "Fabrikalar Tarlalar, Siyasi İktidar, Her Şey Emegün Olacak" pankartını taşıyan işçi kadınlar yürüyordu alana doğru, arkalarına onlarca kişiyi katarak; "Yolumuz İşçi Sınıfının Devrim Yoludur" demek için! Başka bir heyecan vardı bu yıl, Samsun'un Cumhuriyet Meydanı'nda...

1 Mayıs İzmir

Komünist İşçi Hareketinin de içinde bulunduğu İşçi Emekçi Birliği Korteji geçen yıl olduğu gibi bu yıl da Basmakolundan yürüyüşe geçti.

1 Mayıs'a katılım geçen yılla kıyaslandığında daha azdı, ama örgütlü kesim özellikle Taksim beklentisiyle daha bir coşku-luydu.

Barınamıyoruz.

Nevzat Eraslan

Öncelikle durumun anlaşılabilir olması için kapitalist sistemin analizini yapmak gerekiyor. İçinde bulunduğumuz sistem özel mülkiyet burjuva sistemidir. Kapitalist sistemin temsiliyeti de burjuvalara aittir. Burjuva yasalarıyla yönetilen bir sistemdir.

Burjuva yasalarına göre bile her insanın barınma ve yaşama hakkı vardır. Kendisiyle çelişen bu yasa sadece insanları yani yoksul halkları kandırma yasasıdır. Bunu neden söylüyoruz? Dünyanın bir çok yerinde sokaklarda yaşayan insanlar var. Dünyanın en gelişmiş kapitalist ülkelerinde bile yüz binlerce insan evsiz ve sokaklarda. Bunun sebebi tek tek kişiler değildir. Geçinemedikleri ve işsiz olduklarından kiralarını ödeyemedikleri için sokakta yaşamak zorundadırlar.

Ekonomik krizin gittikçe derinleştiği bu günlerde barınma sorunu da katlanarak artıyor. İşçi ücretlerinin giderek azalması, gelir düzeyinin düşmesi yaşam standartlarını da düşürüyor. Giderlerin arttığı ve her şeyin fiyatının yükseldiği dönemlerde ister istemez ev fiyatları da artıyor.

Kiraların aşırı yükselmesi kiracıların kabusu haline gelmiş durumda. Ev sahibiyle kiracı arasında ciddi şekillerde sorunlar yaşanmaya başlaması her iki tarafın da kendince haklı nedenlerinin olması çözümsüz bir duruma doğru gidiyor.

Devletin yasalarını tanımayan ev sahipleri kiracılara baskı uygulayarak ve farklı taktikler ortaya atarak kiracılarını evden çıkartıp başka bir kiracıya daha yüksek fahiş bir bedelle kiralamak istiyor. Mülk sahibi mülkün yetkilisi sahibi olarak bu hakkı kendinde buluyor. Asgari ücretle çalışan bir işçinin bu talep edilen ücretleri vermesinin mümkünatının olmadığı mülk sahiplerini hiçte ilgilendirmiyor.

Peki bu sorunu yaratanlar mülk sahibi ve kiracılar mı? Kapitalist sistem kar etme üzerine kurulu bir sistem olduğu için her şeyin bir bedel değeri olduğu için sistem kendi içinde de bu sorunları barındırıyor. Devletler, konut sorununu çözmedikleri gibi işçi ve yoksul halkı bu sorunla baş başa bırakıyor. Aslında ülkede konut sorunu diye bir sorun da yok.

Evler bazı mülkiyetçilerin elinde toplandığından konut sorunu diye bir sorun ortaya çıkıyor. Kapitalist sistemden kurtulmadan bu sorundan da kurtulmak mümkün görünmüyor.

Mülkiyetin ortadan kalkmasıyla bu tür sorunların ortadan kalkacağını bilmekle birlikte bunun içinde mücadele etmek gerekiyor. Kapitalist özel mülkiyet burjuva düzeni olan bu sistemden ancak örgütlü bir mücadeleyle kurtulabilir.

İşçiler emekçiler, emekliler birlikte örgütlü mücadeleye !

Gerçek Demokrasi Devrimle Gelecektir!

Altan Bilgin

1 Mayıs Emperyalist-Kapitalizme, Baskı ve Sömürüye Karşı, İşçi Sınıfının Sosyalizm Mücadelesidir.

Tarih, sınıf mücadeleleri tarihidir. İçinde bulunduğumuz kapitalist toplum, baskı ve sömürü mekanizmaları üzerinde yükselen, uzlaşmaz karşıtlıklara bölünmüş son sınıflı toplumdur. Bu toplumda iki temel sınıf arasında cereyan eden savaşım, yani sınıf savaşımı, uzlaşmaz çelişkiler temelinde yükselen kapitalizmin ortadan kaldırılmasının tarihsel zorunluluğunun ön koşuludur, dolaşımsız bir parçasıdır. İki temel sınıf arasında süren, bu iki temel sınıftan birisinin kesin yenilgisi ve diğerinin kesin yengisi ile sonuçlanacak olan savaşım, tarihsel gelişimin ve toplumsal ilerlemenin itici gücüdür. Bu uzlaşmaz karşıt iki temel sınıf arasındaki savaşımın özel gününü ifade eden 1 Mayıs, uluslararası işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. 1 Mayıs, işçi sınıfının kapitalizme ve burjuvaziye karşı uluslararası savaşımını ifade etmektedir. Uluslararası ölçekte tüm dünyaya egemen olan tekelci kapitalizme karşı mücadele ancak tüm dünya işçi sınıfının enternasyonalist birliği ile örülebilir. Uluslararası işçi sınıfının ideolojisini oluşturan proletarya enternasyonalizmi işçi sınıfının ideolojik, politik ve örgütsel birliğidir; kapitalizme ve burjuvaziye karşı işçi sınıfının ve geniş emekçi yığınların ortak çıkar ve amaçlarının doğrultusunda, uluslararası ölçekte, bir bütün olarak savaşım vermesinin temel ön koşuludur. Bunun içindir ki 1 Mayıs, proletarya enternasyonalizmi temelinde yükselmektedir.

1 Mayıs; ücretli kölelik, baskı ve sömürü düzenini ifade eden kapitalizme devrimci yoldan son verecek olan sınıfın, işçi sınıfının, tarihsel mücadelesinin bir parçasıdır. İşçi sınıfının taleplerinin ve özlemlerinin burjuvazinin her türlü baskı, sindirme ve yıldırma politikalarına karşı alanlarda yankılanması bunun yansımasıdır. Tarihte burjuvazi tarafından gerçekleştirilen katliamlar hiçbir biçimde işçi sınıfının mücadelesini yok edememiştir, aksine işçi sınıfının savaşımının keskinleşmesi için zemin hazırlamıştır. 77' 1 Mayıs'ında tekelci burjuvazi tarafından tertiplenen kontrgerilla eliyle gerçekleştirilen katliam; 1978'de işçi sınıfının 1 Mayıs'a yığmsal katılımının önüne geçememiştir. Tekelci burjuvazi 1977'de, işçi sınıfının ilk yığmsal 1 Mayıs'ında provokasyon çıkartarak keskinleşmekte olan sınıf mücadelesini ve işçi sınıfının yığmsal politik örgütlülüğünü ezeceğini düşünerek yanlıya düşmüştür. Aksine sınıf savaşımı keskinleşmiş, işçi sınıfı tekelci burjuvaziye karşı militan

savaşımına girişmiştir.

Uluslararası işçi sınıfı 1 Mayıs'ı, tekelci burjuvazinin çok yönlü saldırılarıyla, kapitalizmin içinde bulunduğu tarihsel krizin yaratmış olduğu ekonomik ve sosyal yıkımın eşiğinde karşılamaktadır. Kapitalizmin, içinde bulunduğu tarihsel krizi aşmak için başvurduğu emperyalist savaşların faturası işçi sınıfı ve emekçilere kesilmektedir. Tekelci burjuvazi, şovenizm ve milliyetçiliği körükleyerek, işçi sınıfı ve halklar arasına düşmanlık tohumları ekmektedir.

Üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete sahip olan burjuvazi, azami yaşam koşullarında varlığını sürdürürken; üretim araçlarının mülkiyetinden yoksun kıldığı işçi sınıfını ve geniş emekçi yığınları asgari yaşam koşullarına itmekte, yoksullukta eşitlemektedir. Azınlığın azami yaşam koşullarında varlığını sürdürmesi, çoğunluğun asgari yaşam koşullarında varlığını sürdürmesinin zorunlu sonucudur.

Kapitalist üretim ilişkileri ile birlikte ortaya çıkan temel sorunlardan birisi olan işsizlik, bizzat bu üretim ilişkilerinin çelişkileri tarafından derinleşmiş; son tahlilde, çelişkilerin sonucu olan bu sorunu çözümleyemeyen sistem tarafından sürekli olarak yeniden üretilmesi kaçınılmaz olmuştur. Açlık, sefalet, yoksulluk, baskı ve sömürü: kapitalizmin işçi sınıfına ve emekçi yığımlara vadettiği "geleceğin" ta kendisidir.

Kapitalizmin içinde bulunduğu krizin aşılması, emperyalist savaşlar sürecinin nedensel gerekliliği olarak belirmektedir. Tarihte Birinci ve İkinci Emperyalist paylaşım savaşının patlak vermesi, küçük çatışmaların büyük ölçekli çatışmalara evrilmesinin bir örneğidir. Aynı şekilde günümüzde Orta Doğu'daki, Rusya-Ukrayna ve ABD-Çin arasındaki gerilim, yeni bir emperyalist savaşlar sürecinin içinde bulunduğumuzun; dünya emperyalist savaşımının eşiğinde bulunduğumuzun göstergesidir. Emperyalist savaş, sosyalist devrimin ön günüdür. Savaşların ortadan kaldırılmasının tek kalıcı çözümü bir bütün olarak tekelci kapitalizmin ortadan kaldırılmasına sıkı sıkıya bağlıdır.

Kazanılmış haklarımızı bir milim geri adım atmadan ileriye taşımak için, ekonomik savaşımı politik savaşımına bağlamak için, kapitalizme karşı işçi sınıfının demokrasi ve sosyalizm savaşımını yükseltmek için 1 Mayıs'ta alanlara!

1 Mayıs'ta Emperyalist-Kapitalizme, Baskı ve Sömürüye Karşı İşçi Sınıfının Demokrasi ve Sosyalizm Mücadelesini Yükseltelim!

Tanı Bunları

Celal Özkan

Seksenli yılların ikinci yarısında polisle arkadaş olmuştuk. Durakta dolmuş beklerken hop ayağımın dibine fren yapıyorlar, “gideceğin yere götürelim yorulma!” İlk zamanlar kaçmayı denedim, olmadı. “Hayır” dedim, daha farklı boyutlara varıyor. Artık dolmuş parasını bedavaya getirmeye başladım. Ha araçta tehdit içeren şakalarını dinlemişim, ha sokak ortasında münakaşa. Bazı arkadaşlar “alıp bir yerde yok ederler, nasıl güveniyorsun” diyerek karşı çıkıyorlar ama yok etmek istediklerinde ederler zaten. Sokakta yere sermemeleri için bir neden var mı?

Yine bir gün Çiftlik Caddesi'nin Lise Caddesi ile birleştiği kavşaktan aşağı yürüyorum. Ondokuzmayıs Lisesi karşısına gelince, tersten giden polis otosu, ani dönüşü yaparak ayağımın dibinde durdu. Kapıları açıp yanıma geldiler. Belli ki bu sefer gideceğim yere götürme niyetleri yok. “Emniyet Müdürlüğü yakın yürüyerek gideceğiz” desem ne gereği var? Bu sefer dostça görünüş şaka yapar halleri de yok. Hal böyle olunca, apoletli olana dönerek sordum;

-Yine ne oldu?

-Hiç vazgeçmeyecek misin sen?

-Ne yapmışım yine, zaten yanbaşımdasınız sürekli. Bir tek yatağa yalnız giriyorum sayenizde!

-Sen kaş ile göz arasında bir şeyler yapıyorsun ama ne olduğunu çözemedik. Senin ne işin var öğrenci çocuklarla. Seni okuldan attık, onları zehirleme diye. Yine onlarla birliktesin. Dernek falan işleri, gazete meselesi duyuyoruz. Bu senin başının altından çıkmıyorsa adam değilim.

-İşte şimdi yanılıyorsunuz. Nasılda gözünüzden kaçtı? Tam üç aydır, çalıştığım iş yerinin bir odasında kalıyorum. Onlarla ilgilenmeyi bırakın, göremiyorum bile onları. Sürekli şehir dışına çıkıyorum. Nasıl atladınız? Nasıl farkına varamadınız?

-Ukalalık yapma lan. Biz biliyoruz her şeyi, şu köşeyi dönünce Lise Durağı'nın yanında değil misin? Zaten oranın sahipleri de komünist! Biz başka şeyden bahsediyoruz. “Sen hala, o kadar zılgıt yemene rağmen vazgeçmeyecek misin?”

-Bakın, bırakın komünistliğimi veya inançlarımı bir yana. Bizim bu yörenin bir delikanlılığı vardır. Bunun iyi ve kötü tarafları da vardır ama ben onları taşıyorum yıllar geçse de. Özellikle gençlik yıllarımızda çok çabuk parlarız biz. O parladığımız zamanlarda haklı veya haksız olmamız önemli değildir.

Bizim dediğimizi kabul etmeyenlere karşı çıkarız, kafamızı gözümüzü yardıma pahasına da olsa bunu yaparız.

Ama haksız olduğumuz konuda, o kabarmamız son bulunca nadim oluruz. Üzülürüz. Yelkenler suya iner.

Elimizden gelse tamir etmek için yerlere sereriz bedenimizi.

Ama haklı olduğumuz konuda bizi öldürmeniz lazım! Başka türlü vazgeçemeyiz. Bu bizim doğamızda var. Bırakın devrimci olmayı, sıradan delikanlılarımız da böyle. Biz Karadeniz'in yalçın dağlarından ve hırçın dalgalarından esinlenerek yaşama başlar, onlarla ölürüz! Doğallığımız bu bizim. Ben, bana aylarca yapılan işkenceleri nasıl unuturum. Nasıl unuturum haklı olduğum halde içeride yıllarca tutsak edildiğim günleri. Haksız yere okuldan atıldığım günleri unutabilir miyim? Unutursam yaşıyor olamam ki! Her şeyi bir yana bırakın, Karadeniz insanıyım ben.

-Hadi oğlum oradan...cürmün kadar yer yakarsın. Kendine dikkat et. Ayağına denk al. Fazla gözümüze batma. Bu seferki misafirliğin uzun sürebilir. Hiç dönmemek üzereyi de aklından çıkarma!

Aracın kapıları kapandığında, bu sefer şaka olmadığını anlamıştım. Kimseye de söyleyemiyorsun. Söylesen toplumsal ilişkin bozuluyor! Tek kalacaksın ortalık yerde. O zaman daha zor. Ama gerçekten benim doğup büyüdüğüm bölgenin saydığım özellikleri vardı gençlik yıllarımda. Sokak serserilerinin bile bir duruşu vardı. Kendi yanlısına üzüldü sokak serserileri, benim çocukluk ve gençlik yıllarımda. Ama haksızlık karşısında çelikleşirlerdi. Çok inatçı olurlardı. Onun için inatçı kimliği ile tanınır bizim buraların insanları. Şimdiyi ne kadar anlatıyor, bilemem ama öyleydi!

Şimdi şöyle bir bakıyorum da, o kadar insanı Saraçhane'ye davet edenlerin bırakın devrimciliğini, bizim eski sokak serserileri kadar bile cürmü olmadığını görüyorum! Cürümleri var da yapmamışlarsa, işbirlikçiler! Korkaktırlar en azından. Ama işin en kötüsü ise sınıf düşmanlarının arkasına takılarak onlara inanlara ne denilebilir? Onların peşine takılmadan, sayıları az bile olsa, cürümleri neyse öylece, kendi bildiklerince Taksim'e yürümeye kalkışıp, başaramayanlara selam olsun! Hatta onlara inanmayıp hiçbir şey yapmayanlara bile...!

Karadeniz İşçi Derneği Kuruldu

Uzun uğraşlardan geçerek oluşturmaya çalıştığımız ve son aşamaya getirdiğimiz merkezi Samsun olacak olan Karadeniz İşçi Deneği, hiçbir derneğin benzeri veya alternatifi değildir. Tam anlamıyla İşçi Sınıfının mücadele alanlarıyla ilgili bir dernek olma namzetidir. Emekli işçi derneği hiç değildir. Zaten emeklileri içeren bolca emekli sendikası ve sözde emekli işçi ve memurları örgütlediğini vurgulayan emekli dernekleri var ülkemizde...

İşçilere sömürdüklerini anlatmaya çalışan bir yılın oluşumlar da var ülkemizde. Bolca söyleşilerle nasıl sömürdüklerini anlatmaya çalışan bir sürü oluşumlar var. Çoğunun söylemleri bilimsel ve çok doğru... Ama bizler bunu da önceleyen bir dernek olmayacağız. Çünkü işçilerin, sözcüklerle ifade etmeseler de sömürüyü herkesten daha iyi bildiğini biliyoruz; söyleşilerde bunu söyleyenler de bunu biliyor mutlaka.

Bizler çalışan işçilerle birlikte yol yürüyeceğiz. Elbette yaşamı boyu bu mücadelelere emek vermiş ve “sınıf mücadelesinden emekli olunmaz” diyen koca yürekli olacak bu derneğin çatısı altında. Deneyimlerinden yararlanmak isteyenlere elden geldiğince yardımcı olacaklar mutlaka. Belki ilk kuruluşta çoğunluk bunlardan oluşacak, istenmemesine rağmen! Derneğimizin asıl amacı: Başta örgütsüz, yani bugünkü ülke yasalarına göre sendikalarda örgütlenme olanağı olmayanların, sınıf çıkarlarından ziyade kendi sendikal çıkarlarını düşünen sendikalarda örgütlü olanların, iş bulma olanağına erişmemiş, yani yedeklenmiş işçi namzetleri statüsüne sokulanların, kısacası ülke kapitalistlerinin sömürdüğü en alttakilerin çıkarları için mücadele etmek amacıyla yola koyulup, mücadele koşullarını birlikte araştırıp bilimsel gerçeklik doğrultusunda bir sel yatağına aktarmak olacaktır...

Kısır politik çekişmelere izin vermemek için uzun süreli çalışmalar yaptık uzunca bir süredir. Kısır politik çekişmeler yerine işçilerin İşçi Sınıfı politikalarına yönelmesi için azami gayret gösterdik, göstereceğiz. Şu veya bu partinin arka bahçesi de olmayacak, şu veya bu oluşuma alternatif de olmayacağız. “Yolumuz İşçi Sınıfının

Devrim Yoludur” diyenlerin derneği olacak derneğimiz. “Demokratik Hak Mücadelelerinin içerisinde olunacak mutlaka. Ama mücadeleyi yalnızca “demokratik hak mücadelesi” sınırlarına hapsedmenin doğru olmadığını, işçilerin mücadelesinin bir iktidar mücadelesi olduğunu, bu mücadelenin de İşçi Sınıfı iktidarıyla taçlanacağını öğrenen, öğreten bir dernek olacak...

Kısacası İşçileri bir yerlere angaje edip bizden, sizden, ondan diye ayırma yerine kendi politikalarını üretten, kendi politik çıkarlarını gözetten, kendi haklarını almak için burjuvaziye başkaldırmaya ikna eden ve devamlı kendi iktidarını kurmaya inanan sınıf bilincine erdirmek için azami gayreti gösteren bir dernek olacak. Üstenci tavırlar takınmadan, ben bilirim demeden, bilgileri ve bilimsel verileri birlikte harmanlayarak hep beraber yapacağız bunu. İlk zamanlar üst perdeden çalip detone olmadan yapacağız! Üst perdeden çalmak gerekirse birlikte çalacağız ve bunu mutlaka başaracağız. Bu inançla yola çıktık, böyle yürüyeceğiz. Böyle inananların el atmasıyla da büyüyeceğiz...